

NAGYOBB NÁLAM
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. DECEMBER 26.)

*Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesk>
vagy a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon.*

Lekció: Ján 1,6-18. v.

Textus: Ján 1,15-17. v.

Énekek: 295/1-2; 314/1-3+6; 165/1+6; 329/1; 329/2+5;

OLVASMÁNY: A János írása szerinti evangélium 1. rész 6-18. verse:

„Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. Ő tanúként jött, hogy bizonyosságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, de bizonyosságot kellett tennie a világosságról. Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratóból, hanem Istentől születtek. Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. János bizonyosságot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el. Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.”

Igehirdetés előtti imádság:

Úr Jézus Krisztus, Isten Egyszülött Fia! Magasztalunk Téged, aki eljöttél, hogy kijelentsd nekünk az Atyát. Áldott légy, hogy megmutattad az igaz Istent. A mi szívünk bálványgyártó műhely. Újabb és újabb isteneket találunk ki, hogy igazoljuk bűneinket, vagy a félreismert istenképeinket. Bocsásd meg, azokat az időket, amikor tagadtunk Téged, vagy nem vettünk Rólad tudomást. Bocsásd meg nekünk, amikor olyan képet alkottunk rólad hitetlen szívünkben, amely egészen más, mint a valóság. Bocsásd meg, amikor egy nem létező istenről tanítottunk másokat.

Áldunk Téged, aki eljöttél, hogy megismertesd velünk Isten kegyelmét, szeretetét, minden emberre kiáradó jóságát. Köszönjük, hogy megszabadítottál a bűnből és megtisztítottál bűneinktől. Kérünk, folytasd rajtunk, bennünk a megkezdett munkádat! Szentelj meg Igéddel, tölts el békességeddel és tiszta örömmel.

Ajándékozz meg minket figyelmes szívvel, és kérünk, add, hogy fáradt lelkünk feltöltekezhessen a Te kegyelmeddel és igazságoddal. Urunk, Te tudod, hogy lelkünknek mire van szüksége. Ezért kérünk, szólj hozzánk Szentlelked által! Beszélj velünk úgy, ahogy megértjük üzenetedet, lelki ajándékokat! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE: János írása szerinti evangélium 1. rész 15-17. verse:
„János bizonyosságot tett róla, és azt hirdette: Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én. Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el.”

Szeretett Testvéreim!

Karácsony második napján is örömmel és Isten iránti hálával mondom, hogy a karácsony ünnepe az Isten Fiáról, az Úr Jézus Krisztusról szól. A dicsőség királyáról. A hatalmas, szent, tiszta Istenről, aki megszánta az emberiséget. Megszánt minket, a bűnbe belevesző embereket, és elküldte Fiát, hogy adjon egy másik lehetőséget, mint ami előttünk állt.

Gyermekkorunk első társasjátéka, amire visszaemlékszem, a Ki nevet a végén? volt. Már a részletekre nem emlékszem, de arra igen, hogy egyszer legutolsó voltam, de valahogy úgy alakultak a lépések, az enyéme és a testvéreimé, hogy végül elsőnek értem a célba. Egy jó dobással kaptam egy lehetőséget, és ez a jó lehetőség attól kezdve végig kísért.

Jézus Krisztusban mindannyian kaptunk egy új lehetőséget, hogy ne a mások által leírtak, ne az elveszők, ne a kiesők, ne az elbukók közé tartozzunk, hanem az ő segítségével, irgalmával a célba érők, a mennyei hazába érők közé kerülhessünk.

Karácsony ünnepe az Úr Jézus Krisztusról, a dicsőséges győztesről szól. De amikor hozzá csatlakozunk, akkortól kezdve karácsony ünnepe rólunk is szól. Azokról, akik Krisztuséi. Minél inkább Jézus Krisztusról szól a karácsonyunk, annál inkább rólunk is. Rólunk, akik élvezői lehetünk szeretetének, könyörületének, isteni hatalmának. Ezzel együtt, minél inkább Isten jóságáról szól számunkra az ünnep, minél inkább a hitünket erősíti az, hogy Jézus Krisztus értünk, bűnösökért emberré lett, minél inkább eltelik a szívünk hálával, annál inkább szólnunk kell Urunkról, Krisztusunkról.

A mit jelent neked karácsony – típusú kérdésekre bátran válaszolhatjuk, nekünk elsősorban az a kérdés, hogy kit jelent nekem a karácsony?

Keresztelő János Jézusról tanúskodott. Az eredeti szó olyan tanúskodást jelent, amibe a tanúságtevő mindent belead. Amire mindent feltesz. Akár az életét is. Mert neki most ez a legfontosabb.

Ezekben a napokban kamionok ezrei ragadtak Angliában a vírus új mutációja miatti lezárás következtében. Jó páran vannak, akik minden idejüket, erejüket beleadták, hogy adományokat gyűjtsenek és adományokat juttassanak el az elzárt területen, lehetetlen körülmények között lévő magyar kamionosok számára. Az ünnepük erre ment és erre megy rá. Mindent beleadva tanúskodtak emberségükről, a magyar honfitársaik iránti hűségükről.

A hónapok óta covid osztályokon dolgozó orvosok, ápolók, mentősök, laborosok mindent beleadva tanúskodnak a hivatásukhoz való hűségről és emberszeretetükről. Életüket, egészségüket is kockáztatva.

Az elmúlt napok lakástüzeihez kivonuló tűzoltók bátorságukról, odaadásukról, elkötelezettségükről tanúskodtak, miközben embereket hoztak ki tűzből,

otthonokat védtek, egész panelházakat mentettek meg a tűzvész tovaterjedésétől.

Ezt a fajta, mindent beleadó, mindent odaszánó tanúskodást mutatta fel Keresztelő János is, amikor az Isten Fiáról, Jézus Krisztusról beszélt, őt hirdette.

Az, amit a fordításunk így ad vissza: „hirdette”: szó szerint azt jelenti: kiáltva mondta. Nemcsak az orra alatt dörmögte. Kiáltotta, hogy mindenki meghallja, aki csak elment hozzá, hogy hallja a bűnbánatra, megtérésre hívó nagy prófétát: *Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.*

Kit jelent neked a karácsony? Jó elmondani: Azt az Úr Krisztust jelenti, aki előttem jár, nagyobb nálam, akit imádok, akinek hódolattal tartozom. Akiben bízom a nehéz időkben, akinél vigasztalást kapok a szorongató helyzetekben, aki a reménységem még a halálban is. Aki élete árán kivásárolt az örök halálból és bevitt a szeretett Mennyei Atyánk országába, az üdvösségbe.

Lassan az ünnep végére érünk. És bele lehet fáradni az ünneplésbe is. Bele lehet fáradni a karácsonyba is. Vannak, akik talán a mai napon már ezt a fásultságot érzik, és azt mondják: jó, hogy a végéhez közeledik az ünnep.

De még az ünnepi fáradtság ellenére is lehet növekedni a Krisztus örömében, ha azt tesszük, amit Keresztelő János: hogy mindent beleadva tanúskodunk Krisztusról, Krisztus szeretetéről, igazságáról és szentségéről. Ha nem vesszük le a szemünket Urunkról és Megváltónkról. Ha továbbra is felnézünk rá. És boldog örömmel valljuk meg: Ő a mi Üdvözítőnk, ő jár előttünk. Nagyobb nálunk! Őt követjük, Rá hallgatunk. A szívünket, a lelkünket neki adtuk!

Megszokhattuk már, hogy a nagy egyházi ünnepek tájékán egyes újságíróknak és sajtótermékeknek előre borítékolható témája lesz a papok, apácák, lelkészek, egyházi tisztségviselők által elkövetett bűnök feltárása. Ezekben érezhetően cél az egyház lejáratására, a keresztyén ünnepek, a karácsony, a Krisztus-hit lejáratására. Másképp miért éppen erre az időre időzítik? És olvashatunk, hallhatunk szomorú, fájdalmas, arcpirító, felháborító történeteket.

Van, aki azt mondja erre: Felháborító, hogy éppen az ünnepeken teszik ezeket közzé, szinte kiáltva: nézzétek: milyenek a keresztyének! Igen, felháborító! De nem az, hogy ezt ilyenkor teszik közzé, hanem az, hogy ez megtörténhet velünk, megtörténhet közöttünk, az Egyházban. Felháborító, milyen rettenetes, gyalázatos visszaélések történhetnek az egyházban, éppen az egyházi szolgák által is.

Miért történhetnek ilyenek az egyházban? Mert visszautasítjuk magunktól azt a lelkületet, amivel például Keresztelő János tett bizonyosságot az Örök Igéről, az Isten Fiáról, Jézus Krisztusról. Azért, mert nem törekszünk minden erőnkkel Jézus Krisztusról tanúskodni.

Akiknek az egyházban nem Krisztusért ég a szívük, azok előbb akaratlanul, később pedig az egyház álcáját tudatosan kihasználva a bűneikről, a Krisztus-tagadásukról, a hitelenségükről fognak tanúskodni. A bűn természete az, hogy a Krisztussal való kapcsolatunk olyan, mint a kétpólusú mágnesek kapcsolata: Ha nem vonz, akkor taszít.

Ha nem vonzódunk Krisztushoz, hogy róla tanúskodjunk és megtisztítson minden bűnünktől, akkor eltávolodunk tőle, és már csak magunkról fogunk tudni és a bűneinkről fogunk tudni tanúskodni!

Még sötétebb, még gyalázatosabb módon, mint ahogy az a világban történik.

Azért is kell úgy hódolnunk Jézus Krisztus előtt, ahogy Keresztelő János is tette, hogy minél kevésbé támadhassanak a bennünk lévő bűnök, a test, a hitetlenség, az emberi gonoszság, a lelki hatalommal való visszaélés kísértése.

Mert a Sátán azokat akarja először is tönkretenni, akik közel vannak Jézus Krisztushoz. Ha őket le lehet taposni, be lehet szennyezni, akkor azok, akik egyelőre csak keresik Istent, el fognak riadni tőlünk, az Egyháztól és Jézus Krisztustól.

A Krisztusról szóló hiteles tanúskodáshoz azonban elengedhetetlen, hogy úgy nézzünk a mi Urunkra és Megváltónkra, mint aki előttünk jár. Mint aki nagyobb nálunk! Mint aki öröktől fogva való, és aki nincs a mulandóság alá vetve, velünk szemben. Úgy nézzünk rá, mint aki legyőzte a halált. Mint aki ott ül a Mindenható Atya Isten jobbján. Akinek szava és akarata összehasonlíthatatlanul többet nyom a latba, mint mi szavunk és akaratunk. Akinek igazsága messze felülmúlja a mi igazságunkat! És ezért tanúskodunk róla! Mert tartozunk Neki azzal, hogy róla tanúskodjunk és ne magunkról. Őt hirdessük és ne magunkat. Az Ő szent nevét emeljük és ne a magunkét!

Az Úr Jézus Krisztust megilleti az, hogy róla tanúskodjunk teljes odaadással. Hallható, látható, nyilvánvaló módon. Úgy, ahogy erre az Isten Lelke indít. Úgy, ahogy erre Isten Szentlelke képessé tett.

Az Ige így folytatódik: *Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött el.*

Isten kegyelme mindig vele volt a bűntől megrontott emberi világban. Isten kegyelme, jósága mindig segítette az embert, hogy bele ne vesszen a bűnbe. Szentlelke által mindig is ösztönzött a könyörületre, az irgalomra, a jóságra. Szívünkbe írta törvényét. Még azoknak is, akik soha nem hallottak róla. Azután adta a törvényt Mózes által. Az élet, a békesség törvényét. Mert ha azt, ami a Tízparancsolatban szerepel mindenki meg tudná és meg akarná tartani, élhető lenne a világunk, és nem lenne annyi fájdalmas emberi történet, ami szeretetlenségről, kegyetlenségről, erőszakról, hűtlenségről, gyűlöletről szól. Már a Mózes által adott törvény is Isten kegyelméről szól, amivel jót akart ennek a világnak. Sokan hirdetik ma, hogy az Isten törvénye csak rabságba taszítja az embert. És szenvedésbe, mert állandó lelkiismeret furdalást okoz, hogy nem tudjuk megtartani.

Amikor azt halljuk, hogy Krisztus teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre, akkor ez szó szerint azt jelenti, hogy kegyelmet kaptunk a kegyelemmel szemben, a kegyelem helyett. Azt a jót, amit Isten Mózes törvénye által adott, Isten egy még jobbra cserélte. A Krisztus törvényére. De nem úgy, hogy kidobta az elsőt, hanem úgy, hogy Krisztusban sokkal inkább meg lehet élni az Isten törvényét, mert Isten kegyelmének teljessége és igazsága Krisztusban jött el hozzánk.

Megváltozik az életünk, amikor Jézus Krisztust befogadjuk az életünkbe, a szívünkbe. Jézus Krisztus kegyelme átjár, és más emberré tesz. Átala isteni természet részeseivé leszünk. Reménységet ad szívünkben minden körülmények között. Igazsága már nem kívülről, hanem belül, a lelkünk mélyén győzi le a bűnt. Már az is örömet jelent, hogy az övé lehetünk. Ézsaiás próféta az Isten megváltó, újjáte-

remtő munkájáról írta: „Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részüik, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.” (Ézs 35,10)

Bele lehet fáradni az ünnepbe, de nem lehet belefáradni, beleunni abba, hogy Jézus Krisztushoz tartozunk, hogy az életünket átformálta és megajándékozott a bűnbocsánat és az üdvösség ajándékával.

A testünk elgyengülhet, az életünk az elmúlás határára juthat, de mégis biztosan tudjuk, hogy életünk ereje a mi Urunk, Megváltónk, aki az ünnepek után is szívünk öröme, lelkünk erősítője. Továbbra is őt hirdetjük, róla tanúskodunk, kegyelmét megvalljuk és megéljük.

Bár a bűn jelen van életünkben, mert itt a földön még nem tudunk teljesen mentesek lenni tőle, de mégis Krisztusnak hódolunk, és azzal a reménységgel élünk, hogy ő fog megmenteni a bűn csábításától, a szégyenletes bukásoktól. Ő fog megtartani kegyelmében, igazságában akkor is, amikor megpróbáltatik szenvedéssel, emberek bántásával, gyásszal az életünk. Mert az ő teljességéből kaptunk kegyelmet, ami nemcsak ideig-óráig tart, mint az ünnepeink, hanem örökké velünk marad. Mert Krisztus örökké velünk marad.

Talán testben fáradtan, de lélekben megújulva hirdessük: a karácsonyunk Krisztusról szól. Az életünk ugyanúgy Krisztusról szól. Az Ő nagysága, dicsősége járja át az életünket. Mi neki adjuk a dicsőséget, és azt kérjük, azt várjuk, hogy Ő növekedjen bennünk. Hiszen *Mi (...) valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Ámen*

Záró imádság

Úr Jézus Krisztus, Isten Szent Fia, áldunk Téged, aki elhoztad számunkra Istenünk kegyelmét és igazságát! Kérünk, lakozz bennünk, hogy életünket minden nap megújítsa kegyelmed öröme. Szentlelkeddel tölts be minket, hogy ne fáradjunk soha bele a rólad való tanúskodásba! Szentelj meg minket, kérünk, nehogy bűneinkkel szégyent hozzunk Rád. Moss meg mindabból, amivel eddig szégyent hoztunk rád, és tisztíts meg mindattól, ami eltaszítana minket a Te tökéletes igazságodtól. Urunk, mindenben Neked van igazad. Mi csak meghajolhatunk a Te örök szentséged, hatalmad, tiszta bölcsességed előtt. Még ha nem érti is ezt a világ, vagy nem értenék a hozzánk legközelebb állók is, akkor is hadd tudjunk úgy élni, hogy Te vezetsz minket, mert mindennél többnek és nagyobbnak látunk Téged.

Urunk, a Te szabadító kegyelmedért könyörögve visszük eléd a betegeinket, a műtétre várókat, a kórházban fekvőket és az otthon szenvedőket.

Könyörgünk, Te erősítsd meg a karanténban levőket, hogy ne veszítsék el türelmüket. Te adj irgalmas józanságot azoknak, akiknek a karanténba került kamionosokról, a határzónákban összetömörült menekültekről, bevándorlókról, vagy a hajléktalanokról kell gondoskodni. Imádkozunk az idősotthonokban bezártságban élőkért.

Könyörgünk, segíts nekünk, embereknek legyőzni a járványt! Add szabadításodat, de ne csak a járványtól, hanem bűnös természetünktől is. Könyörülj a világon, hogy a Hozzád való megtérés kegyelmével élhetőbb életet élhessünk!

Köszönjük karácsony ünnepét. Kérünk, add, hogy az ünnepek elmúltával is a Te békességed lehessen jelen életünkben, közösségeinkben! Ámen